

Úvodní slovo pana Zdeňka Kaplana k zahájení jeho výstavy plakátů v kině Světozor, 10. září 2009.

Vážení přítomní,

Pavel Rajčan na mně vyzrál!

Když mně totiž dával ke schválení návrh pozvánky, ta poslední řádka o tom, že si výstavu svých filmových plakátů zahájím sám, tam nebyla!

Představuji si to tak, že hned po mojem odchodu z jeho offisu Pavel vytáhl ze šuplíku už připravený razítko a vorazil na pozvánku tu ošidnou větu.

A co já si teď mám počít?

Plakáty, zejména ty filmové jsou přeci na dívání a ne na povídku, samy mají oslovit diváka. Ale abych nezklamal vaše očekávání přeci jen Vám dám k dobru jednu povídku o tom jak vznikl můj vůbec nejlepší plakát.

Bylo mně nebylo 8 nebo 6 let a jako všichni školáci jsem miloval hodinu kreslení, a taky kouzelníka a cirkus. Tak jednou, právě po návštěvě cirkusu nás paní učitelka vybídla, ať za domácí úkol nakreslíme, co se nám z cirkusu líbilo nej. Mě tehdy uchvátil lev proskakující ohňovým kruhem.

A teď, doma mě padla do oka krabice cukru z šedého kartonu na které byl vytištěn černý lev se řvoucí tlamou.

Neváhal jsem a vytáhl z krabice toho lva i s kusem kartonu a nalepil celý útržek na bílou čtvrtku.

Chvíli jsem si ho zálibně prohlížel a pak přes něj obtiskl zavařeninovou gumičku, zesponu natřenou plamenným citrónem.

Vyšlo to! A k mojemu podivu to vypadalo líp než jak jsem si to vůbec představoval!

Pak jsem ještě vystřihl z krabice písmena C-U-K-R a nad žhavý kruh z nich sestavil nápis C-Y-R-K, vůbec mně nevadilo, že to nevyšlo na celý C-I-R-K-U-S.

Až po letech, kdy jsem pak uviděl plakáty polských grafiků na téma cirkusu, jsem pochopil, že slovo C-Y-R-K je ěx správně, jednoslabičnou výrazností i významově: Znamená totiž KRUH, oproti CZ výrazu CIRKUS, který evokuje bordel na kolečkách.

Byl to můj nejlepší plakát, později pak se už nic tak přesvědčivého nepovedlo. Dospělý člověk totiž ztrácí tu bezprostřední vervu dítěte, začne si zbytečně vymejšlet a elaborovat.

Co jsem na tom výtvoru tehdy vlastně udělal? Nic! Jenom to, že to U jsem dotáhl na nekonvenční Ypsilon.

Na závěr tolik:

Ten plakátek se tehdy ve škole všem líbil a paní učitelka ho přišpendlila na nástěnku.

Od té doby taky vím, že týž argument jak socialistických, tak hollywoodských kulturtragerů o tom, že „takovým výtvorům by lidé nerozuměli“, je pouhý odvádějící manévr k prosazování jejich ideologických kýčů.

Lidi velice dobře vycítí a rozliší – aniž by tomu museli rozumět – co je solí země a co vypšklý brak.